

KRISTUSJOURNALEN

Frälsaren Kristus är född

nr 005 22 december 2011

Det hände sig vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivnas. Denna skattskrivning var den första, och den ägde rum då Kvirinius var landshövding över Syrien. Och de gick alla, var och en till sin stad, för att låta skattskrivna sig. Så for också Josef upp från Galiléen, från staden Nasaret till Judéen, till Davids stad som heter Betlehem, eftersom han var av Davids hus och släkt, för att låta skattskrivna sig tillsammans med Maria, sin trolovade hustru, som var havande. Och det hände sig, medan de var där, att dagarna fullbordades, då hon skulle föda. Hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, ty för dem fanns inte rum i härbärget.

Luk. 2:1-7

ett e-brev från Bokförlaget Reformatio

Glade jul, hellige jul, Engler daler ned i skjul! Jomfru ren blir vår Herres mor, Gud blir menneske og vår Bror, Frelseren Kristus er født, Frelseren Kristus er født.

2. Julefryd, evige fryd, Hellig sang med himmelsk lyd! Det er englene hyrdene så, Dengang Herren i krybben lå. Evig er englenes sang, Evig er englenes sang.

3. Fred på jord, fryd på jord Jesusbarnet blant oss bor! Engler synger om barnet så smukt, Han har himmeriks dør opplukt. Salig er englenes sang, Salig er englenes sang.

4. Salig fred, himmelsk fred Toner julenatt her ned, Engler bringer til store og små Bud om ham som i krybben lå. Fryd deg, hver sjel han har frelst, Fryd deg, hver sjel han har frelst.

B. S. Ingemann

K. E. Jonsson

(Psalmen finns på svenska i *Luthersk Psalmbok*)

LÅT OSS GÅ TILL VÅRT BETLEHEM

Vårt Betlehem idag är inte i första hand den lilla staden i Juda bergsbygd. Vårt Betlehem är oss mycket närmare, det är vårt altare på vilket Kristus vilar i det heliga sakramentet som en gång i krubban i Betlehem. I Juldagens heliga mässa får vi inte bara se utan också smaka hur ljuvlig Herren är. Härom skriver JOHANNES CHRYSOSTOMOS:

Den heligaste högtiden bland alla högtider närmar sig, vår Frälsares födelsefest. Denna högtid är ursprunget till epifaniahögtiden, till påskhögtiden och till pingsthögtiden. Jag ber och bönfaller er att ni på den dagen med rätt iver och brinnande andakt lämnar era hem och samlas för att betrakta er Herre som ligger lindad i krubban. Det är en syn som måste fylla oss med den djupaste förundran och med helig bävan. Hur skulle vi väl kunna urskulda oss eller hoppas på förlåtelse, om vi för Hans skull inte ens vill lämna vårt hem, då Han för vår skull har stigit ner från himmelen, och de vise männen skyndade till Honom från fjärran länder för att betrakta Honom i krubban? Skulle du då som är en kristen inte för Hans skull vilja gå ett litet stycke för att se en så salig syn? När vi med troende hjärtan kommer hit, så får vi se Honom ligga i sin krubba. Vårt altare är så att säga platsen för Hans krubba.

Låt oss gå fram till altaret med all vördnad och renhet. När du ser Kristi kropp där, säg då: Tack vare denna kropp är jag inte längre stoft och aska, inte längre fånge utan fri. Tack vare denna kropp har jag hopp om himmelen och det goda där, odödligt liv, änglarnas lott, samvaro med Kristus. Denna kropp, spikad vid korset och gisslad, var mer än döden kunde stå emot. Själva solen såg denna kropp offras, och dess strålar förmörkades.

I samma ögonblick rämnade förlåten och jorden skalv. Det är denna kropp, blodig och genomborrad, från vilken de frälsande källorna strömmade fram, den ena med blod, den andra med vatten, för hela världen.

Denna kropp har Han gett oss både att hålla och att äta. Låt oss gå fram till Honom med brinnande iver och glödande kärlek. Denna kropp betygade de vise männen sin vörndnad, när den låg i krubban. Ja, hedningar lämnade sitt land och sitt hem och gav sig ut på en lång resa, och när de kom fram, tillbad de Honom med fruktan och med stor bävan. Låt oss efterlikna dessa hedningar, vi som har vårt medborgarskap i himmelen. När de såg Honom i en krubba och i ett stall, närmade de sig Honom med stor bävan och vörndnad. Du ser Honom inte i krubban utan på altaret. Det är inte en kvinna som håller Honom i sina armar utan prästen som står vid altaret.

Detta bord är vår själs kraft, grunden för vår tillförsikt, vårt hopp, vår frälsning, vårt ljus, vårt liv. Här gör detta mysterium, detta sakrament, jorden till himmelen för dig. Det dyrbaraste av allt i himmelen, det skall jag visa dig på jorden. Liksom i konungapalatsen det härligaste av allt inte är väggarna eller de gyllene taken utan konungens person som sitter på tronen, så är det också i himmelen med Konungens kropp. Den får du nu se på jorden. Det är inte änglar eller ärkeänglar eller himlar och himlarnas himlar jag visar dig utan själve Herren och Ägaren till allt detta. Fattar du att det dyrbaraste av allt, det ser du på jorden och inte bara ser utan rör vid och inte bara rör vid utan äter, och när du har mottagit Honom går du hem.

Från *Der Lutheraner*. Översättare: P. Jonsson / K. Jonsson

OM JOHANNES CHRYSOSTOMOS

Johannes Chrysostomos (347-407) var son till en hög officer i Antiokia i Syrien. Hans far dog tidigt, men hans mor, som var en from kristen, sörjde för att Johannes både fick en god utbildning i juridik och en kristen fostran. Efter sin prästvigning fick han biträda biskopen i dennes arbete, och han blev snart omtalad som en framstående predikant...

De lutherska bekännelseskrifterna citerar på många ställen ur Johannes Chrysostomos predikningar. I *Konkordieformeln* finner vi detta ord av honom om altarets sakrament:

Kristus har själv dukat detta bord, och det är han själv, som konsekrerar (välsignar) det. Ty det är inte en människa, som gör det, som dukats fram, brödet och vinet, till Kristi kropp och blod, utan det är han, som är korsfäst för oss, Kristus. Genom prästens mun uttalas orden, men genom Guds kraft och nåd sker konsekrationen. Detta är, sade han, min kropp. Med detta ord konsekreras de framsatta elementen (= brödet och vinet) i nattvarden. Och liksom det ord, som sade: Väx och föröka er och uppfyll jorden, talades bara en gång men visar sin kraft i varje tid, så att naturen sörjer för fortplantningen så är det med detta ord: Detta är min kropp, detta är mitt blod, en gång uttalat ger det kraft åt sakramentet vid kyrkans alla altaren, ända till idag och ända till hans ankomst.

...

Per Jonsson (1928-1998) i utdrag från Luthersk Kyrkohistoria

INFÖR MENLÖSA BARNS DAG

VAR INTE RÄDD, DU LILLA HJORD

Texten handlar om en kung, en överhetsperson. Herodes var nämligen en sådan person, som Paulus talar om i Rom. 13, när han säger: "Det finns ingen myndighet, som inte är av Gud. De som finns är tillsatta av Gud." Herodes — en Guds tjänare — det låter nästan som en hädelse att säga det, men enligt Skriften var han det. Enligt Skriften har överheten också fått svärdet i sin hand, så att den till och med har rätt att ta människors liv.

Då uppställer sig genast frågan: Om nu Herodes var insatt av Gud, och om nu Gud själv hade satt svärdet i hans hand, var det då också rätt, när han dräpte alla gossebarn i trakten av Betlehem ifrån två års ålder och därunder? Nej, givetvis var det inte rätt, det var en ogärning så hemsk, att den förbleknar endast inför vår egen tids folkmord. Det är nämligen så, att Gud visserligen satt svärdet i överhetens hand, men han har inte gjort det villkorslöst, inte med obegränsade fullmakter, utan med ett begränsat och klart uttalat syfte: Att bestraffa dem, som gör det onda. Överheten har därför rätt att med vapen försvara sitt folk mot angripare, mot yttre fiender, men den har aldrig rätt att skicka sitt krigsfolk till ett annat land i syfte att angripa, att döda och fördärva. I sådana fall är överheten en mördare, och den gör alla dem, som står i dess tjänst till mördare...

Texten visar, hur barnet Kristus räddas undan tyrannen — massmördaren Herodes. Den heliga familjen var en liten obetydlig minoritet ibland alla människor i Betlehem. Den kunde ingenting göra för att hindra Herodes i hans onda gärningar. Men Gud bevarade den. Så är det också med Kristi kyrka idag.

Den är en försvinnande minoritet bland världens alla folk, och därför har den ingen makt eller någon förmåga att förändra världen eller att avsätta furstar, vare sig i öst eller i väst. Och sådant är heller inte kyrkans uppgift. Men Gud håller sin hand över sin kyrka. Och hur Gud handlar med sina barn här i världen är beskrivet i Guds ord. I texten hänvisas till Jer. 31:15: "Ett rop höres i Rama, klagan och bitter gråt; det är Rakel som begråter sina barn, hon vill inte låta trösta sig i sorgen över att hennes barn inte mer är till." Men nu är det så med Bibelns författare, när de citerar en enda bibelvers, så hänvisar de till hela sammanhanget, där versen står. I Jer. 31 talas i det följande inte bara om död och sorg utan också om ett hopp: "Hör upp med din högljudda gråt, och låt dina ögon inte mer fälla tårar, ty ditt verk skall få sin lön, säger Herren, och de skall vända tillbaka från sina fienders land. Ja, det finns ett hopp för din framtid, säger Herren, dina barn skall vända tillbaka till sitt land."

Detta gäller Rakels barn, det gäller barnen i Betlehem, som måste ge sitt liv. De fick dö saligt i kraft av löftena och fick vända tillbaka till sitt land, det vill säga, det himmelska Kanaan. Och det gäller alla Guds barn i världen. Hur mycket de än fått lida förföljelse av denna världens onda människor, så har de en framtid och ett hopp i det himmelska land, dit ingen Herodes och ingen av denna världens tyranner når med sin makt. Om de än måste dö för Kristi skull, så skall de ännu mycket mer få evigt liv med honom.

Per Jonsson (1928-1998)

I utdrag från en predikan på Menlösa barns dag över dagens evangelium: Matt. 2:13-18.

OM BARN SOM DÖDAS CITAT

De dräpta barnen skall vända åter från döden och komma till sitt eget land, det vill säga, löftets land, det himmelska Kanaan. Detta kan Herren lova, ty dessa barn dog för Kristi skull, och om dem gäller ordet i Psalt. 116: "Dyrt aktad i Herrens ögon är hans helgons död." Dessa barn slapp att leva ett liv i verksynder. Arvsynden hade de, den var medfödd, men de kallas "menlösa" eller oskyldiga, därför att de fick dö, innan de hunnit befläcka sig med verksynder.

Per Jonsson (1928-1998)

I utdrag från en predikan på Menlösa barns dag över Jer. 31:15-20

Detta är vad fornkyrkan gjorde. Den gav aldrig upp övertygelsen att förstörandet av ett foster är det samma som dödandet av en människa... Det är vår uppgift att visa hur den enskilde och den kristna församlingen skall leva och kan leva för att vara ett levande vittnesbörd om Guds eviga sanning. Vi skall vittna om den eviga sanningen som inte är upfunnen av kyrkan att *abort är att döda en människa*.

Hermann Sasse (1895-1976)

Översättare: *Kjerstin Jonsson (1925-2001)*

PÅ GRUND AV BARNENS BÄSTA

Förhåll er därför inte så kallsinnigt till sakramentet. Vi tvingar inte, utan du skall komma av egen fri vilja. Jag vill undervisa dig om varför du skall komma: nämligen på grund av din nöd och inte på grund av ett påbud, för du känner din tros svaghet och din benägenhet för allt ont. Dessa faror borde driva oss utan varje påbud. Förhåll er alltså nu bättre till sakramentet och håll också era barn till det, när de nått förståndig ålder. För på detta kan vi se vilka, som är kristna, och vilka, som inte är det. Om ni inte vill gå själva, så låt de unga komma. För oss beror så mycket på dem. Om ni inte gör det skall vi vidta åtgärder mot er. För även om ni vuxna vill gå till djävulen, skall vi i alla fall bry oss om era barn. Nöden, som driver oss till sakramentet, är att synden, djävulen och döden alltid är närvarande. Nyttan är att vi tar emot syndernas förlåtelse och den Helige Ande. Här ges inte ett gift utan ett läkemedel och frälsning, såvida du erkänner, att du behöver det. Tänk inte: Idag är jag inte lämpad, jag vill vänta ett tag. Det är djävulens list. Vad vill du då göra, om du inte är lämpad, när döden kommer? Säg istället: Varken präst, furste, påve eller kejsare tvingar mig, utan det gör min stora nöd och därjämte nyttan.

Martin Luther (1483-1546) i en katekespredikan från 1528

Översättare: Kjerstin Jonsson (1925-2001)

EPIFANIA

KRISTI UPPENBARELSE FÖR DE VISE MÄNNEN

Herre Gud, du som denna dag med stjärnan ledde hedningarna till din Son, Jesus Kristus, vi ber dig: Låt oss, som nu genom tron känner dig, få skåda din härlighet i himmelen. Genom samme din Son, Jesus Kristus, som lever och regerar med dig och den Helige Ande, en Gud, från evighet till evighet. *Amen.*

JA, sannerligen är det tillbörligt, rätt och saligt, att vi alltid och allestädes tackar och lovar dig, allsmäktige Fader, helige Gud, genom Jesus Kristus, vår Herre. Ty din enfödde Son gav oss nytt liv genom sin odödliga natur, då han uppenbarade sig i vårt dödliga köttens natur.

Herre Jesus Kristus, upplys våra hjärtan genom din uppen-

barelses ljus, så att vi får kraft att avsäga oss denna världens mörker och slutligen nå den eviga härlighetens hemland. *Amen.*

Herre Gud, himmelske Fader, du som har låtit lysa för oss ditt heliga Ord, den sanna ledstjärnan, som visar oss det lilla Barnet Jesus. Vi ber dig: Ge oss din Helige Ande i hjärtat, så att vi kan ta emot detta ljus och bruka det till vår salighet. Hjälp oss att liksom de vise männen inte vara rädda för mödor eller faror utan av hela vårt hjärta hålla oss till din enfödde Son Jesus Kristus, vår Herre, som vår ende Frälsare. Hjälp oss också att bruka våra jordiska ägodelar till att främja ditt rike och i allt tjäna din enfödde Son, som med dig lever och regerar i den Helige Andes enhet, en sann Gud från evighet till evighet. *Amen.*

Från *Biblisk Bönbok*

KOMMENTARER OM FÖREGÅENDE NUMMER

Tack för en bra tidning. Jag ser gärna att Du skriver in fler predikningar av Per. Jag tyckte mycket om hans raka och klara undervisning.

Boende i Lappland

Från Limfjorden i väst till Nyland i öst. Från Troms fylke i nord till Österlen i syd; Här finns *Kristusjournalens* läsare.

Denna pdf är i sin oförändrade form helt fri för vidare spridning.

Ändringar samt övrig form av publicering/mångfaldigande är förbehållet Bokförlaget Reformatio.

Skicka gärna in synpunkter på innehållet till förlaget.

Skriv till e-adressen: reformatio plus at-tecknet plus ownit.nu

Den som önskar att stödja den fortsatta verksamheten kan skicka en gåva till PG 175079-3.

© Bokförlaget Reformatio [REFORM:at^hSIU]
